

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 2 • 81. ÅRG. • 2012

INNHOOLD

	side
* Jeg tror.....	2
* Bedre kjent med Frøydis	3-4
* Bønn - en åpen kilde	4
* Støle bein og takknemlighet.....	5-6
* Kjære misjonsvenner!	7
* Påskehilsen fra Brasil.....	8
* Litt om stiftelsen M28.....	9
* Diverse	9
* 20-års jubileum	10
* Prolog.....	11
* Noen ord om økonomisk støtte ..	12
* Årsregnskap 2011	13
* Minneord.....	14-15

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1, 12

Jeg tror...

Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne sønn, vår Herre....

Dette er en del av vår kristne trosbekjennelse.

Hva betyr det å tro på Jesus Kristus ? Jeg prøver å reflektere over hva dette betyr det for meg. Det er ikke sikkert at troen kjennes trygg og forankret når livet møter oss med vonde dager. Eller når jeg erfarer nederlag. Kanskje er det tvil og usikkerhet som regjerer i mine tanker

”Hver den som tror på ham skal ha evig liv,”
Joh.3:16

Jeg tror... på Jesus, som ble sendt til verden fordi vi mennesker trenger en Frelser. Han er Frelseren på den måten at han er den som forsoner oss med Gud. Det kan han gjøre fordi han tok oppgjøret med ondskapen, likegyldigheten og urettferdigheten. Ondskapen som i all sin forferdelighet bare ødelegger enkeltmennesker og vår verden. Og forsonet er vi når vi tar i mot Jesus. Selv om vi ikke forstår alt! Hvem forstår alt?

Jesus sa at han er kommet til verden for å gi liv. Sammen med Jesus skal jeg få leve mitt liv. Jeg tror at han er min faste følgesvenn hver dag og stund. Jesus er lyset! Det betyr at Jesus Kristus gjennom Bibelen har noe å lære meg om livet.

Mange ganger undrer jeg meg over hvor lett det er å tro på og gjøre seg bruk av energi gitt gjennom for eksempel stein av forskjellig slag.

Det er ganske mye alternativ religiøsitet og tro blant oss mennesker. Gode og dårlige energier.

Det er sårt og vondt at vi mennesker gjennom våre liv kan skygge for den guddommelige kjærlighet og forsoning som Jesus representerer og er. Vi feiler og kan lett setter opp stengsler for at Guds sannhet og kjærlighet kan bli synlig i verden.

Men Guds lys og liv er for oss . . *”Jeg er kommet som et lys til verden,”* sa Jesus. Joh. 12:46.

Vi trenger å ta imot for vårt eget livs skyld. For å bli rensset og for å være veivisere til tro på Jesus Kristus. Fordi vi trenger nettopp dette; Anger og ærlighet i stedet for å skjule sannhet. Oppgjør i stedet for feige unnskyldninger. Forsoning , tilgivelse og oppreisning i stedet for forkrøplede sinn . Kjærlighet i stedet for hat og likegyldighet.

Jesus er så ukjent for mange i vår verden. Men han er en levende og evig Gud. La oss fortsatt være med å gjøre ham kjent i vår verden slik at han kan bli trodd og etterfulgt.

Når vi i SMR gir økonomisk støtte til helsearbeid i andre land, gir vi en støtte til praktisk arbeid. Vår forbønn er minst like viktig for at arbeidet kan være en vei til tro på Jesus Kristus. Det er fortsatt vår utfordring. Og fordi troen på Herren Jesus Kristus gir håp om at våre og andres liv kan være i forvandling.

Beste hilsen Torbjørg

Vi i Misjonsringen vil gjerne bli litt bedre kjent med deg, Frøydis.

Bildet av meg og Olav på tur til Amsterdam nå i mai!

Derfor stiller jeg deg, på vegne av leserne, noen spørsmål.

1. *Har du et fint barndomsminne?* – Jeg vokste opp som yngst i en søskenflokk på 5. Vi har hatt hytte i Åfjord så lenge jeg har levd og feriert mye der. Et av mine fineste barndomsminner er derfor fra hytta vår – i pås-ka. Det var trangt når alle var på hytta, og det er ganske lytt der, men det å måtte gå og legge seg når alle andre satt med «voksen-spill» som scrabble el.l var egentlig helt ok, for da lå jeg i senga mi og fikk med meg alt de snakka om allikevel. Jeg trodde mamma og pappa hadde vært oppe hele natta, for

når jeg våkna så var det av lyder til frokost som ble laget på langbordet og barnetimen på radioen.

2. *Når fikk du høre om misjonen?* Jeg har «vokst opp» på Misjonssalen på Heimdal og har vel hørt om misjonen siden jeg var veldig lita.

3. *Hvordan opplevde du misjons / misjonær-kallet?* Jeg hadde ikke noe eget kall til å reise ut som misjonær, men så møtte jeg Olav (mannen min) som hadde det og hans kall ble til vårt kall.

4. *Hvorfor er du med i SMR?* Jeg fikk Misjonsringen da vi var ute i tjeneste i Indonesia, jeg visste ikke så mye om SMR da, men følte meg privilegert i å få stå på bønnekortet. Så kom vi flyttende hjem til trøndelag og jeg fikk spørsmål om å være med i SMR på Heimdal. Noe jeg har satt og setter stor pris på å få være med på. Det å møtes på tvers av misjonsorganisasjonene er en berikelse. Da jeg fikk spørsmål om å stille til valg i styret, var dette en fin måte til å bli enda bedre kjent med SMR på. Nå føler jeg at jeg er veldig på innsida til SMR og det trives jeg kjempegodt med.
5. *Hva er det beste med å være med i SMR?* Det at vi møtes pga vår profesjon som sykepleiere. Vi her hjemme danner baktroppen for våre kollegaer som er ute. Mange av oss som er hjemme har vært ute enten i misjonens tjeneste eller på besøk og vet hvilken
- hverdag de står i og da er det stort å få være med på en spesiell måte. «Takk at jeg også fikk ditt kall og skal få være med...»
6. *Hvordan ser du på fremtiden for SMR?* «Det er vanskelig å spå, spesielt om fremtiden», men jeg tror at SMR og misjonen for øvrig står overfor store endringer. De livslange kallene, der misjonærene var ute i ti-års-vis, er mer og mer sjeldne. Jeg håper å få med flere yngre medlemmer i SMR, at nye grupper kommer til slik at vi tar opp stafettpippen som er gitt oss fra de som har vært med så trofast i mange år.
7. *Hvem vil du gjerne drikke en kopp kaffe med?* Jeg har akkurat vært hos mamma og drukket kaffe med henne, og vi har snakka om masse. Dronning Sonja kunne jeg tenkt med å snakka litt med, hun har mange gode tanker som jeg kunne tenkt meg å fått del i!

BØNN – EN ÅPEN KILDE

Det nærmer seg Landsmøte, riktignok et helt år til vi skal samles på Rødde folkehøgskole på Melhus, Sør-Trøndelag, men tiden går fort! Så sett av datoene allerede nå; 13.-16. juni 2013.

Vi har bibeltimeholder klar; Kari Holmås. Hun er lege, bosatt i Askim. Og hun skal få tale over landsmøtes motto som er: Bønn – en åpen kilde.

Gruppen på Heimdal/Tiller er i god gang med å planlegge dagene slik at alle skal få et best mulig og innholdsrikt opphold.

Mer info kommer etter hvert.

Støle bein og takknemlighet

Jeg sitter i mitt hjem i Pokhara med støle bein og stor takknemlighet, både for at jeg får være her og for det som skjer ved Bethesda-senteret. Det er Mirjam Bergh som skriver dette. Bildet viser kursdeltakerne i Pyuthan foran kirken i Khalanga.

Svenskfødte Mirjam Bergh (foto: Peter Svalheim) er utsendt av HimalPartner til nepal, der hun arbeider med sjelesorg og lederopplæring ut fra sjelesorgsenteret Bethesda.

Bethesdasenteret har eksistert i 19 måneder og har i den tiden flyttet inn i leide kontorlokaler og ansatt en regnskapsfører/administrator. Vi har en dyktig økonomirådgiver, et engasjert styre og flere frivillige som stiller opp på for-

skjellige måter. Sjelesorgkurset, som går over fire dager har vært gjennomført tre ganger med noen måneders mellomrom, på tre steder, og vi har lært mye underveis. Deretter har vi begynt å bevege oss ut i de "virkelige" målområdene, som jo er de mer avsidesliggende områdene i Nepal.

Deltakerne lærer grunnleggende ting om sjelesorg og om hvordan forebygge noen av krisesituasjonene som er vanlige blant nye kristne i denne konteksten. Her er det få moderne kristne som kan være ånde-

lige mødre og fedre. Dette kan i grunnen sees som en indirekte måte å ta vare på den andre delen av misjonsbefalingen, å lære de nyomvendte alt det Jesus har befalt.

Behov for familierådgivning

I løpet av prøvekursene har det flere ganger blitt nevnt at det mangler et avsnitt om familierådgivning. Jeg har nok tenkt at Bethesda kunne sette opp en egen avdeling for familierådgivning om noen år. Men jeg begynte å se at med et så sterkt uttalt behov bør det ikke ligge for langt frem i tid. Så fikk jeg kontakt igjen med noen tidligere misjonærkollega, nederlenderne Corry og Tjerk Nap. De var i Nepal i 12 år på 80- og 90-tallet. Corry skrev en bok på Nepali om kristent familieliv, Sukhi Pariwar, som ble publisert året før de reiste hjem i 1993.

Jeg fikk vite at Corry leste psykologi etter at hun kom hjem til Nederland og at hun deretter har arbeidet i 20 år med familierapi. Det

hørtes interessant ut for Bethesda. Etter noe brevveksling fortalte hun at både hun og Tjerk, som er lege, de siste årene har bedt Gud vise dem om de kunne bli brukt i Nepal på en eller annen måte.

Ny kursdel om familierådgiving i nepalske kirker

I februar kom de på besøk for å bli kjent med oss, for at vi sammen kunne finne ut hvordan den erfaring og de kunnskaper, framfor alt Corry har skaffet seg, kan komme Bethesda til del. De var med på et kurs og ble litt kjent med metodene vi bruker. Sammen gjennomførte vi en to dagers workshop med tolv tidligere kursdeltakere og fikk deres innspill til hvordan en ny kursdel om familierådgiving i nepalske kirker skulle kunne se ut. De har nå tatt med seg innspillene hjem til Nederland, der Corry i løpet av de neste månedene vil skrive et utkast og sende oss. I oktober kommer begge ut igjen og da skal vi gjennomføre et prøvekurs med de samme deltakerne. De vil kunne være med og korrigere og justere, slik at sluttproduktet blir kulturelt relevant og svarer på de uttalte behovene. Om det går som vi håper, vil dette bli en fjerde kursdel lagt til det kursmateriell vi allerede har i boken «Å bære hverandres byrder».

Tilbake i Apostlenes Gjerninger

Imens går arbeidet videre. Førrige uke dro jeg og en frivillig medhjelper til Pyuthan for å holde del én av kurset for kirkeledere. Det var en to dagers bussreise med overnatting i Butwal. Dag to reiste vi mot vest, og tok etter noen timer av på en sidevei opp i et utrolig vakkert og variert fjellandskap. De siste to timene var veien meget smal. To ganger måtte bussen rygge for å kunne møte et annet kjøretøy. Og to ganger var svingen så krapp at vi ikke kom igjennom uten å rygge. Skal inn-

rømme at det var litt nervepirrende av og til. Atten kirkeledere var med

Men i fjellbyen Khalanga høyt i Himalaya, ventet atten kirkeledere på oss, sju kvinner og elleve menn. Ni av de ti kirkene de representerte har blitt etablert i løpet av de siste fire årene og fjorten av lederne hadde selv vært kristne mindre enn fire år. Vi er altså tilbake i Apostlenes gjerninger. Vi ble meget godt mottatt og hadde fire interessante dager med mange fruktbare samtaler både i små grupper og i plenum. Særlig likte de gruppesamtalene da de fikk tenke igjennom hvordan de ville bruke det de hadde lært i en tenkt sjelesorgssituasjon. Siste dagen var det flere som uttrykte at det var stort at det kom noen til dem for å holde kurs. Flere har liten eller ingen skolegang og de vil vanligvis ikke bli invitert til kurs.

Takknemlig, men støl

Det var med stor takknemlighet vi forlot Khalanga på ettermiddagen den fjerde dagen. Bussene gikk ikke på grunn av streik, og jeg innrømmer at jeg ikke hadde noe imot å gå til fots, selv om stien nedover var bratt. To timer senere kunne vi installere oss i kirken i neste landsby. Derfra tok vi første buss morgenen etter.

Det finnes altså en god forklaring både for de støle beinmusklene og takknemligheten jeg føler over å få være her. Det er stort å få møte og bli kjent med de flotte kirkelederne oppe i disse nybrottsområdene.

Med det vil jeg hilse dere fra oss i Bethesda! Takk for at dere er med og ber for oss. Be at Gud kaller og sender oss de medarbeiderne vi trenger for at Bethesda skal kunne vokse og utvikles til et effektivt ressurscenter for de nepalske kirkene.

Mirjam Bergh

Kjære misjonsvenner!

Tusen takk for støtten fra dere til flyktninger i Kongo. Det har vært til stort hjelp for alle dem som har fått behandling ved sykehuset.

Det har vært og er mange internflyktninger i Kitutu pga all plyndring og vold, i hovedsak utført av hutumilitsen. De har helt siden folkemordet i Rwanda 1994, gjemt seg i de store regnskogene i Kongo. De har nå trukket ennå nærmere oss, og kommer på plyndringstokter mot sivilbefolkningen. Vi har ikke sett så mye lokal nød siden krigens slutt i 2003/04.

Det er mye underernæring blant barn, og fattigdommen er stor. Folk får ikke høstet sine åkrer da militsen ligger på lur for å ta dem til fange som gisler eller å voldta. Et kjempeproblem da de fleste er bønder og lever av det de høster. Dermed blir det problemer med både mat og penger til medisiner. Jeg kunne se desperasjonen i øynene deres.

**STOR TAKK TIL DERE SOM HAR
HJULPET Å HJELPE DEN ARME
BEFOLKNINGEN!**

Tusen takk også for forbønn!

*Med stor takk
hilsen Gerd Mjelde*

Påskehilsen fra Brasil

Selv om påsken er over tar vi med denne påskehilsen fra Turid og Karl Dahl i Brasil

Kjære venner!

En riktig god påske til dere alle!! En del av dere er vel på ferie mens andre holder seg hjemme. Uansett så håper vi at dere får en minnerik og fin påske.

Her har vi det bra. Veldig bra, egentlig. Denne påsken har vi og fått minnes det Jesus gjorde for oss. Han døde for våre synder, for å gi oss evig liv. Stod opp og lever i dag! Vi har altså med en levende Gud å gjøre!

Skjærtorsdag var det fin samling med over 70 tilstede på kjærlighetsmåltid med nattverd i kjerka. Og langfredag hadde vi fint møte der tenåringene fra prosjektet spilte. Fantastisk!!

Ellers har det siste året i sannhet vært et seierrikt år. Vi har kommet godt i gang med utbygginga. Kjøkkenet ble tatt i bruk for ei uke siden. Det ble bare knallbra Stort, lyst, praktisk og godt.

livetstrebrasil.no

Matlageret er en velsignelse. Vi fikk masse mat fra en menighet i Sao Paulo. Det går ca. 50 kg. ris i uka. Vi har veldig god mat og barna spiser godt. Mange har lite mat hjemme, så det kommer vel med at de får godt kosthold på daghemmet.

Nå er det matsal og verksted som står for tur.

Regner med at det blir ferdig til mai måned. Utbygginga gir oss store muligheter for å drive et bedre arbeid både når det gjelder prosjektarbeid, menighetsarbeid og med tanke på å kunne leie ut slik at vi får økonomisk støtte til daghemmet.

Her blir det spisesal til 200 personer.

Det daglige livet, de forskjellige aktiviteter som pedagogiske oppgaver, sport, dataundervisning og musikk gir resultater. Ungdommene som er blitt 15 år, går på kurser utenom skolen. Det er språkkurs, mekanikerkurs og andre tekniske kurs. Nå er det og noen som skal begynne på høyskole og universitet til høsten. Det er så flott å se at det nytter, det vi/dere får være med på.

Vi har stadig nordmenn på besøk, det være seg ungdommer som gir noen uker for å hjelpe til på prosjektet, eller familie og venner. Nå er det Irene og David (bror min) som kommer neste uke. Vi gleder oss veldig. Det er utrolig hyggelig med besøk.

Gå gjerne inn på våre nettsider og les. Dessverre har vi hatt ubudne gjester inne på sida vår, men det jobbes med saken. livetstrebrasil.no Vi er og på Facebook, som kanskje er den mest oppdaterte sida vår. Livets tre brasil.

De beste hilsener fra to takknemlige og lykkelige medarbeidere, Turid og Karl

Litt om stiftelsen M28

Stiftelsen M28 er misjonskontakt for Lise Rudvins arbeid i Pakistan. I 1991 var det en del misjonærer, deriblant Päivi og Arne Rudvin og

Lise Rudvin, som gikk ut av en større misjonsorganisasjon og samlet seg i Stiftelsen Bibel og Misjon. I 2001 var det bare familien Rudvin igjen som aktive misjonærer, og misjonskontakten fikk da navnet Stiftelsen M28. Navnet henspiller på Misjonsbefalingen fra Matteusevangeliet kapittel 28.

I dag er det bare Lise om er igjen som aktiv misjonær etter at Arne og Päivi reiste hjem til Norge for godt i 2003. M28 sender regelmessig nyhetsbrev om arbeidet til støttegruppen, samler inn penger og sørger for betaling av lønn til Lise, forsikringer, folketrygdavgift m.m. M28 bruker statsautorisert revisor og har en formålsprosent på ca 97. Ca 3% av inntekten går til administrasjon.

I forbindelse med innsamlingen av økonomisk støtte etter jordskjelvet i 2005 ble dr. Inge Tøien, en mangeårig støttespiller, oppnevnt som medisinsk konsulent.

*Mvh
Stiftelsen M28
v/Åse Nass, Halden*

DIVERSE

- Pga høye portokostnader stanser vi nå å sende Misjonsringens bladutgave i posten. Vi oppfordrer derfor alle om å lese utgaven direkte på vår hjemmeside: www.misjonsringen.no
- Landsstyret var samlet til møte i mars og bevilget så langt i år kr 2 125 800,-
- I 2011 ble det bokført kr 572,089 i gaver fra gruppene rundt om. Noen grupper sender inn etter hvert møte og det er bra. Da får en benyttet seg av de gode rentene SMR har i banken. Husk å merke hvilken gruppe det blir sendt fra, så er det lettere for kassereren å godskrive det den rette gruppen.
- Lise Rudvin skal ha misjonsglimt på Sommerstevne fre. 29. juni – man. 02. juli 2012 på Fjellheim Bibelskole, Tromsø
- Neste landsstyremøte er 6. september 2012.

Søndag den 18. mars 2012 hadde Eidskog og Kongsvinger lag av sykepleiernes misjonsring sitt 20-års jubileum. Det ble holdt i Kongsvinger Bedehus.

Etter åpningssang, prolog og velkomstord, orienterte vår leder Lisbeth Olsen litt om foreningens formål og hva vi driver med.

Det første møtet ble holdt i januar i 1992 hos Klarfrid Ringsbu som også var initiativtager til oppstarten.

Møtene har vi hjemme hos hverandre en gang i måneden. Vi er for tiden 13 medlemmer. Flere av medlemmene har sjøl vært ute som misjonærer.

Et av innslagene på festen var lys-tenning, der vi tente et lys for hvert av de landene hvor de forskjellige misjonærene har sine virkefelt.

Vi var også så heldige å ha med oss sangkoret Sølvstrupene, som er et pensjonist-kor. De gledet oss med flere sanger under sin dirigent Bjørn Hansen.

Som seg hør og bør, var det ei god pause med

bevertning og en god prat rundt kaffekoppen. Kveldens taler var teolog Klara Myhre, som talte over emnet «mot verdensvid Lovsang». Lovsangen følger jo som en naturlig ting der hvor Guds ord blir forkynt, og spres etter hvert over hele verden. Noe av denne lovsangen vil vi også skal prege vår forening og alle foreninger rundt om i vårt land. For vi tjener en stor Gud.

Festen ble avsluttet med den mektige sangen «Din riksak Jesus Være skal-», og Klara Myhre ba velsignelsen.

Vi følte at det hadde vært en god stund, og vi tar med oss denne opplevelsen som en inspirasjon til fortsatt arbeid i Herrens tjeneste.

Ref. Marit Høiby

PROLOG

til Sykepleiernes Misjonsring 20-års jubileum 18. mars 2012.

Rundt om i vårt ganske land har det i over hundre år vært tent en brand. Og det som tente ilden var mesterens ord om å gå med evangeliet til hele vår jord.

Så reiste de ut både kvinner og menn og sykepleierne så at her var en oppgave også for dem.

Samtidig som folk trengte livets brød, var det like viktig å lindre fysisk nød.

Og litt etter litt vokste det frem hospitaler og spedalske-hjem.

For å mestre oppgavene som de møtte trengte de noen der hjemme som kunne være med å støtte.

Da var det noen kollegaer her hjemme som tenkte at også vi vil være med og dette arbeidet fremme.

Vi kan gi av våre midler og be for dem og på den måten hjelpe arbeidet frem.

I 1921 ble sykepleiernes misjonsring startet for første gang, og siden har det spredt seg til hele vårt land.

Vår forening ble startet i 1992, og vi må si at starten var ganske god.

Sju stykker var samlet denne første gang til sosialt samvær, bønn og sang.

Det var hjemme hos Klarfrid som hadde tatt initiativet, og hadde vært pådriver slik at ideen ble satt ut i livet.

Eidskog og Kongsvinger sammen de binder for lange avstander er ikke noe hinder.

Det er sjelden at vi over et møte hopper hvis ikke snøvær i mai setter en stopper.

I foreningen vår har vi denne visjonen: Med penger og bønn å støtte misjonen.

Mange av medlemmene har sjøl fått oppleve hva omtanke fra andre betyr gjennom strevet.

Til fjerne land i tro dro de ut, og ga mange år av sitt liv i tjeneste for sin Gud.

Mange av oss er blitt grå i hårene, men vi har ikke tenkt å legge inn årene.

Men vi trenger påfyll av nye krefter, hvis foreningen skal bestå i 20 år herefter.

Skal Guds rike vokse frem i vest og i øst, må Herren kalle arbeidere ut til sin høst.

Når vi er samlet her i dag i mange gode venners lag, så ønsker vi å lage en fest hvor misjonens Herre er hovedgjest.

Så velkommen til festen og føl deg som hjemme.

Men midt i det hele må vi ikke glemme at like viktig som underholdning og mat på vårt bord, er det vi får med oss av livets ord.

Noen ord om den økonomiske støtte vi gir fra Sykepleiernes Misjonsring.

Som dere alle ser av Årsmeldingen har Sykepleiernes Misjonsring også i 2011 hatt mulighet til å gi mye økonomisk støtte til mange. De som søker støtte bruker nå søknadsskjemaet vi har utarbeidet både på engelsk og norsk. Vi har fått mange tilbakemeldinger på at det er positivt med denne prosedyren. I Landsstyret ser vi også at det hjelper oss til å få en god oversikt. Vi erfarer også at flere misjonærer har blitt gjort oppmerksomme på at vi støtter dem økonomisk gjennom den organisasjon de er ansatt i. Dette har igjen ført til at vi har fått flere positive tilbakemeldinger og informasjon fra misjonærer ute.

Helsearbeid i våre samarbeidsland, hvor det ikke er ansatt norske misjonærer har også sendt søknad. Det ser vi på som positivt. Deres søknad blir vurdert i samarbeid med den misjonsorganisasjon dette arbeidet har tilknytning til.

Vi i landsstyret har ansvar for forvaltning av pengene som kommer inn, enten det er fra misjonsgruppene, enkeltpersoner eller som arv. Vi takker for alle bidrag fra enkeltperso-

ner og grupper. Dette er fortsatt viktig. Det blir også tatt en stor sum av de oppsparte midler hvert år. Og fremdeles har vi muligheter til å gi så store summer som vi gjør.

I våre dager med så mye usikkerhet har vi ikke valgt å investere penger i fond og heller ikke gjøre noen nye aksjekjøp. Derfor har vi satt noen penger inn på høyrentekonto. Som dere vil se går en del penger til administrative oppgaver, til regnskapskontoret på Lovisenberg og til revisjon. Dette er vi pålagt å gjøre. Se regnskapet for 2011.

Derfor, *en stor og varm takk* til dere alle som fortsatt har et hjerte for SMR og for helsearbeid i andre land.

La oss fortsette å be for dem som gjør en stor innsats, ofte i kummerlige og veldig utfordrende forhold, men som holder ut og står på år etter år. Måtte pengene vi samler inn og deler ut bli til velsignelse for mange og en oppmuntring i året som kommer.

”Hans herlighet til pris,” er vårt motto.

Rettelser på bønnekortet:

Zimbabwe: Rut Lindgren er død. Ragnhild Sand MKM inn under Zimbabwe.

Pakistan: Her skal Lise Rudvin, M28 inn.

Kamerun: Her skal Solbjørg Pilskog inn.

ÅRSREGNSKAP 2011

Alle tall i NOK

RESULTATREGNSKAP		2011	2010	Note
Gaver		946 173	1 399 490	2
Kontingenter		174 650	210 400	
Sum driftsinntekter		1 120 823	1 609 890	
Adm. utgifter		127 713	128 618	1
Misjonsringen		83 367	121 760	
Bevilgninger og gaver SMR		2 400 280	4 280 935	3
Bevilgninger fra øremerkede fond		13 400	50 000	6
Sum driftskostnader/bevilgninger		2 624 760	4 581 313	
Driftsresultat		-1 503 937	-2 971 423	
Renter av bankinnskudd SMR		171 533	225 276	
Renter av bankinnskudd øremerkede fond		4 499	5 144	6
Andre finansinntekter		46 500	9 610	4
Andre finanskostnader		-74 865	0	4
Netto finansinntekter		147 667	240 030	
Årsresultat		-1 356 270	-2 731 393	
Som disponeres:	Fra annen egenkapital	-1 347 369		
	Fra øremerkede fond	-8 901		
BALANSE pr. 31.12				
		2011	2010	Note
Bankinnskudd SMR		6 476 613	7 783 249	
Bankinnskudd øremerkede fond		184 476	193 377	6
Kortsiktige fordringer		34 132		7
Aksjer ORKLA		277 605	352 470	4
Sum eiendeler		6 972 826	8 329 096	
Annen egenkapital		6 788 350	8 135 719	5
Egenkapital øremerkede fond		184 476	193 377	6
Sum egenkapital og gjeld		6 972 826	8 329 096	

Lovisenberg, 31.12.2011/22.3.2012

Torbjörg Vikingsdal Andersen

MINNEORD

Kjellaug Nordvik, født 1. juni 1914 i Etnedal i Valdres og døde 5. februar 2012.

Hun gikk på Røde Kors Sykepleieskole i Oslo.

Kjellaug arbeidet i mange år ved røntgenavdelingen på Gjøvik sykehus.

Hun var med i flere misjonsforeninger og søndagskolen sto hennes hjerte ekstra nært. Hun var en av stifterne av SRM gruppen på Gjøvik vinteren 1948.

I 1983 hadde vi 35-års jubileum hos Kjellaug med besøk av Johanne Høeg.

Kjellaug var et trofast medlem av gruppen og deltok på møtene til tross for sviktende helse.

Vi lyser fred over hennes minne.

SMR-gruppen i Gjøvik

Karin Einan Pedersen ble født 1. desember 1920 i Hammerfest. Da Karin var 5 år, flyttet familien til Hamar hvor hun vokste opp.

Etter realskole, Bjerkely ungdomsskole og husmorskolen tok hun sykepleierutdanning ved Ullevål sykehus.

I 1949 giftet hun seg med Otto Arne Pedersen, som var assistentlege fra Elverum.

De arbeidet begge en tid ved sykehuset i Levanger.

I 1954 reiste de sammen til Etiopia for NLM -Norsk Luthersk Misjonssamband - etter et kort opphold i England for studere tropemedisin og engelsk.

Begge arbeidet ved sykehuset i Neghelle i fem år. På 60 - 70 tallet hadde de to tilsvarende oppdrag i Yirga Alem.

Etter årene i Etiopia, bosatte paret seg i Kongsvinger, hvor de begge arbeidet ved Kongsvinger sykehus.

Karin var en av initiativtakerne til å danne Kongsvinger og Eidskog gruppe av SMR i 1992, som i år skal feire 20 års jubileum. Karin var en ressurs og pådriver for gruppen, og til tross for høy alder, har hun vært kasserer i nesten alle disse årene. Hun holdt andakter og spilte piano til sangene når vi var samlet. Hun virket alltid så lys og glad. Hun kunne oppmuntre og inspirere oss andre, og hun viste i tillegg stor omsorg og repekt for sine medmennesker.

Karin døde 26. januar 2012, 91 år gammel.

Vi minnes Karin i takknemlighet - for alt hun har betydd for oss og det hun har tilført vår gruppe.

For Kongsving og Eidskog gruppen
Lisbeth Olsen

MINNEORD

Erna Masvik, Tromsø, født 2. mai 1913 og døde 2. mars 2012 (nøyaktig 2 måneder før hun fylte 99 år).

Erna var født i Talvik kommune i Finnmark. Fra 1935 til 1938 tok hun sin sykepleierutdanning ved Hammerfest Sykehus. Fra 1939 til 1946 var hun helsesøster i Høyland på Jæren. Deretter fortsatte hun som sykepleier ved Høyland Helseheim på Sandnes fram til 1950. Fra 1950 til 1958 tjenestegjorde hun ved Sandnes Sykehus, og det var her hun begynte å spesialisere seg i røntgenfaget, noe som senere skulle bli hennes lengste praksisområde. Erna hadde også tjeneste i sitt eget hjemmefylke ved Havøysund sykestue fra 1958 til 1963. Så ble det 1 års vikartjeneste som bestyrerinne ved søndre Høyland. 1. oktober i 1964 kom hun til Tromsø og begynte som sykepleier ved

røntgenavdelingen ved Sentralsykehuset. Her avanserte hun til oversøster og ble der til hun gikk av med pensjon i 1978.

Utenom arbeidet var Erna i alle år engasjert i Misjonsarbeid. Først og fremst var Det Norsk Misjonsselskap og Sykepleiernes Misjonsring, men hun var også med i Tromsø Indremisjon og støttet Strømmestiftelsen. Vi ser tilbake med takk for det gode fellesskap vi hadde gjennom mange år med Erna. I de siste 10 årene var hun ikke i stand til å være med i dette fellesskapet, men vi som var litt yngre enn ho prøvde å følge opp det engasjementet ho hadde. Ho var et forbilde for oss på mange måter. Hennes glede over få å være med i bønnetjenesten for de som reiste ut i misjonens tjeneste var noe som smittet over på oss andre.

Vi minnes Erna som et menneske som rettet blikket utover i tjeneste for andre.

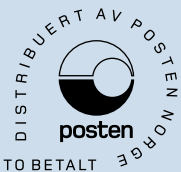
Det var en sang Erna var glad i - og som vi ofte avsluttet møtene våre med.

*"Den dag du gav oss er til ende,
og mørket faller på ditt bud.
Du lot oss dagens krefter kjenne,
gi nå oss nattens fred o Gud"*

Vi lyser fred over Ernas minne.

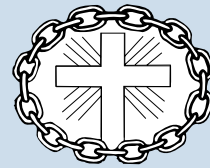
*For SMR gruppa i Tromsø
Gerd Lindegård*

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 22 35 82 72

Postgiro: 0532.12.86285. Bankgiro: 1609.51.13676

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: www.misjonsringen.no

Formann: Torbjørg V. Andersen,

Nordre Alle 13, 3122 Tønsberg, mobil 48 27 44 81

E-post: torbj-a3@online.no

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, mobil 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Hovedkasserer: Ann-Mari Rothli, mobil 93 66 27 66

Lovisenberggt. 23C, 0456 Oslo

ISSN 1892-7416

**Neste nummer kommer;
månedskifte sept./okt.
Frist for innsendelse av stoff
til redaktør er 31.8.12**